

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Τριάντα Οκτώ

Jeff Pippenger
2026-01-30

Αριθμός Τριάντα Οκτώ

Η δοκιμασία του Άρτου του Ουρανού ήταν η ωμέγα δοκιμασία της μαθητείας στις ημέρες του Ιησού, και ήταν επίσης το ωμέγα σε σχέση με τη δοκιμασία του μάννα, η οποία αντιπροσωπεύεται στο άλφα της ιστορίας της διαθήκης του αρχαίου Ισραήλ. Η αρχή ήταν το μάννα· το τέλος ήταν ο Άρτος του Ουρανού. Το ωμέγα είναι πάντοτε το μεγαλύτερο· έτσι, η μεγαλύτερη αποσκίρτηση μαθητών χαρακτηρίζει την Καπερναούμ ως το ωμέγα στην ιστορία του Χριστού και της δοκιμασίας της μαθητείας.

Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητές αυτού: Εάν τις θέλει να έλθει οπίσω μου, ας απαρνηθεί εαυτόν και ας σηκώσει τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθεί. Διότι όστις θέλει να σώσει την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσει την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. Διότι τι ωφελείται ο άνθρωπος, εάν τον κόσμον όλον κερδήσει, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθεί; ή τι θέλει δώσει ο άνθρωπος εις αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; Διότι ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να έλθει εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού· και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού. Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθεί θάνατον, εωσού ίδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού. Ματθαίος 16:24–28.

Η Καπερναούμ αποτελεί μία δοκιμασία του ωμέγα. Η δοκιμασία στην Καπερναούμ είναι η δοκιμασία του ελαίου στην παραβολή των δέκα παρθένων· αυτή αρχίζει με την κραυγή κατά το μεσονύκτιο και εγκαινιάζει μία περίοδο που περιλαμβάνει τις μωρές παρθένες να αναγνωρίζουν ότι δεν έχουν έλαιο. Έπειτα αρχίζουν να πανικοβάλλονται καθώς πλησιάζουν την κλειόμενη θύρα του κυριακάτικου νόμου, όπως παριστάνεται στην κρίση της Καπερναούμ στο Ιωάννης 6:66. Προφητικώς είναι «καταισχυμένοι».

Ιδού, έρχονται ημέρες, λέγει Κύριος ο Θεός, καθ' ας θέλω εξαποστείλει πείναν επί την γην, ουχί πείναν άρτου, ουδέ δίψαν ύδατος, αλλά του να ακούη τις τους λόγους του Κυρίου· και θέλουσι περιπλανάσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολάς· θέλουσι τρέχει εδώ και εκεί διά να ζητήσωσι τον λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσι ευρεί αυτόν. Εν εκείνη τη ημέρα αι ωραία παρθένοι και οι νέοι θέλουσι λιποθυμεί από δίψαν. Οι ομνύοντες εις την αμαρτίαν της Σαμαρείας και λέγοντες, Ζη ο θεός σου, Δαν, και, Ζη ο τρόπος της Βηρ-σαβεέ· και ούτοι θέλουσι πέσει και δεν θέλουσι σηκωθή πλέον. Αμώς 8:11–14.

Η ωμέγα δοκιμασία στην Καπερναούμ προτυπώνει την ωμέγα δοκιμασία που ακολουθεί τη θεμελιώδη δοκιμασία του 2024. Η ωμέγα δοκιμασία είναι το σημείο όπου η νύμφη σφραγίζεται πριν από τον νόμο της Κυριακής. Είναι το σημείο όπου ο διαχωρισμός οριστικοποιείται για πάντα,

διότι, μόλις αυτή καταστεί καθαρή, ξένοι (Εθνικοί) δεν θα διέρχονται πλέον μέσω της Ιερουσαλήμ εις τον αιώνα.

Και ὁ Κύριος θέλει βρυχηθῆ ἐκ Σιών, καὶ θέλει ἐκφωνήσῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θέλουσι σαλευθῆ· ἀλλ' ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι ἡ ἐλπίς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, κατοικῶν ἐν Σιών, τῷ ὄρει μου τῷ ἁγίῳ· τότε ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει εἶσθαι ἁγία, καὶ ξένοι δὲν θέλουσι πλέον διέλθει δι' αὐτῆς.

Και θέλει συμβεῖ κατά την ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι τα ὄρη θέλουσι στάζει νέον οἶνον, καὶ οἱ λόφοι θέλουσι ρέει γάλα, καὶ πάντες οἱ ποταμοὶ τοῦ Ἰούδα θέλουσι ρέει ὕδατα, καὶ πηγὴ θέλει ἐξέλθει ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει ποτίσει τὴν κοιλάδα τῶν Σιτιμ.

Ἡ Αἴγυπτος θέλει εἶσθαι ἐρήμωσις, καὶ ἡ Εδὸμ ἐρημος ἐρημος, ἐξαιτίας τῆς βίας ἐναντίον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα, διότι ἐξέχεαν αἰμά ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ Ἰούδας θέλει κατοικεῖ ἐν τῷ αἰῶνι, καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ γενεάς ἐν γενεάν. Διότι θέλω καθαρίσει τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκαθάρισα· ἐπειδὴ ὁ Κύριος κατοικεῖ ἐν Σιών. Ἰωήλ 3:16–21.

Ἡ Ἱερουσαλήμ καθαρίζεται ἀπὸ τὴν ἀμαρτία στὶς τελικὲς φάσεις τῆς ἀνακριτικῆς κρίσεως, ὅπου, στὸ τρίτο κεφάλαιο τοῦ Ζαχαρία, δίδεται στὸν Ἰησοῦ ἡ λευκὴ λινὴ Φιλαδελφικὴ στολὴ, γιὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ρυπαρὴ Λαοδικεϊκὴ στολὴ. «Τότε ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει εἶσθαι ἁγία, καὶ ξένοι δὲν θέλουσι διαβαίνει δι' αὐτῆς πλέον», διότι ὁ σίτος ἔχει διαχωρισθεῖ ἀπὸ τὰ ζιζάνια καὶ ἔχει συναχθεῖ ὡς προσφορὰ ἀπαρχῆς. Αὐτὸ λαμβάνει χώρα στὴ δοκιμασία τοῦ ὠμέγα, καὶ λαμβάνει χώρα ὅταν ἀνοίγονται τὰ παράθυρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ἰησοῦς ρίπτει τὰ πετράδια στὸ κιβώτιο καὶ λέγει πρὸς τὸν κόσμον: «ἔλθετε καὶ ἰδέτε». «Ἐλθετε καὶ ἰδέτε» τὸ λάβαρον τῆς βασιλείας μου, τὴν νύμφη μου, τὴν προσφορὰ μου ἀπὸ Λευίτες καθὼς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀρχαίαις. «Ἐλθετε καὶ ἰδέτε» τὸν ναὸ μου, τὸ κιβώτιό μου πλήρες πετραδιῶν—τὸ καθένα προετοιμασμένο ὡς μέρος τοῦ στέμματος τῆς βασιλείας τῆς δόξης.

Ἡ θεμελιώδης δοκιμασία ἄλφα τοῦ 2024 οδηγεῖ στὴ δοκιμασία ὠμέγα τοῦ ναοῦ. Ἡ δοκιμασία ὠμέγα λαμβάνει χώρα ὅταν ἀνοίγουν τὰ παράθυρα τοῦ οὐρανοῦ, πράγμα που συμβαίνει ὅταν ἡ νύμφη ετοιμάζει τὸν εαυτὸ τῆς. Οἱ μωρές παρθένοι καὶ τὸ ψευδὲς μῆνυμά τους περὶ εἰρήνης καὶ ἀσφάλειας τῆς ὀψιμῆς βροχῆς ἐκτινάσσονται ἐξω διὰ τῶν ἀνοιχτῶν παραθύρων ἀπὸ τὸν ἀνεμο, διότι τὸ μῆνυμα αὐτῆς τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ μῆνυμα τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου. Τὸ μῆνυμα εἶναι ὁ σκληρὸς ἀνεμὸς τοῦ Ἡσαΐα, που καταπαύεται, κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου· εἶναι οἱ τέσσερις ἀνεμοὶ τοῦ Ἰωάννη, που συγκρατοῦνται κατὰ τὸν καιρὸ τῆς σφράγισης τῶν εκατῶν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Οἱ ἄγγελοι συγκρατοῦν τοὺς τέσσερις ἀνέμους, οἱ ὁποῖοι παριστάνονται ὡς ὀργισμένος ἵππος που ἐπιδιώκει νὰ ξεσπάσει καὶ νὰ ὀρμήσει ἐπάνω στὸ πρόσωπο ολόκληρης τῆς γῆς, φέροντας καταστροφή καὶ θάνατο στὸ πέρασμά του.

«Θα κοιμόμαστε ἐπάνω ἀκριβῶς στὸ χεῖλος τοῦ αἰωνίου κόσμου; Θα εἴμαστε νωθροὶ καὶ ψυχροὶ καὶ νεκροὶ; Ω, μακάρι νὰ εἶχαμε στὶς ἐκκλησίες μας τὸ Πνεῦμα καὶ τὴν πνοὴ τοῦ Θεοῦ ἐμφυσώμενα στὸν λαὸ Του, ὥστε νὰ σταθοῦν στα πόδια τους καὶ νὰ ζήσουν.» Manuscript Releases, τόμος 20, 217.

Εκείνοι που απορρίπτουν εκείνο το μήνυμα του ανατολικού ανέμου του Ισλάμ παρασύρονται έξω από το παράθυρο από τον άνεμο—το ίδιο ακριβώς σύμβολο της ανταρσίας τους. Τα απορρίμματα της πλάνης είναι για πάντα προσκολλημένα στην άφρονα τάξη που δεν έχει έλαιο. Ο Εφραΐμ ενώθηκε και πάλι με τα είδωλά του. Απέρριψαν την αύξηση της γνώσεως του καιρού της σφραγίσεως και τη σχέση της με το Ισλάμ του τρίτου αλοίμονο. Ο Θεός θα μετατρέψει τη δόξα του παραχαραγμένου μηνύματός τους περί της όψιμης βροχής σε «αισχύνη».

Ο λαός μου αφανίζεται εξαιτίας ελλείψεως γνώσεως· επειδή απέρριψες τη γνώση, και εγώ θα σε απορρίψω, ώστε να μη μου είσαι ιερέας· επειδή λησμόνησες τον νόμο του Θεού σου, και εγώ θα λησμονήσω τα τέκνα σου.

Καθώς ηυξήθησαν, οὕτως ἤμαρτον εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο θὰ μεταβάλω τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς αἰσχύνην. Τρέφονται ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν προσηλοῦν τὴν καρδίαν αὐτῶν. Καὶ θέλει εἶσθαι, ὅπως ὁ λαός, οὕτως καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ θὰ τοὺς τιμωρήσω διὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ θὰ ἀνταποδώσω εἰς αὐτοὺς τὰ ἔργα αὐτῶν. Διότι θὰ φάγωσι καὶ δὲν θὰ χορτάσωσι· θὰ πορνεύσωσι καὶ δὲν θὰ πληθυνθῶσι· διότι ἔπαυσαν νὰ προσέχωσιν εἰς τὸν Κύριον. Ἡ πορνεία καὶ ὁ οἶνος καὶ ὁ νέος οἶνος ἀφαιροῦσι τὴν καρδίαν. Ὁ λαός μου ζητεῖ συμβουλήν ἀπὸ τὰ ξύλινα εἰδῶλα αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀναγγέλλει εἰς αὐτόν· διότι τὸ πνεῦμα τῶν πορνειῶν ἐπλάνησεν αὐτούς, καὶ ἐπόρνευσαν ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸν Θεὸν αὐτῶν. Θυσιάζουσιν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ τῶν λόφων, ὑπὸ δρυῶν καὶ λεύκας καὶ πελέας, διότι ἡ σκιά αὐτῶν εἶναι καλή· διὰ τοῦτο αἱ θυγατέρες σας θὰ πορνεύσωσι, καὶ αἱ νύμφαι σας θὰ μοιχεύσωσι. Δὲν θὰ τιμωρήσω τὰς θυγατέρας σας ὅταν πορνεύωσι, οὐδὲ τὰς νύμφας σας ὅταν μοιχεύωσι· διότι αὐτοὶ αὐτοπροσώπως χωρίζονται μετὰ πορνῶν, καὶ θυσιάζουσι μετὰ ἐταιρῶν· διὰ τοῦτο ὁ λαὸς ὁ μὴ ἔχων σύνεσιν θὰ καταπέση.

Καίτοι συ, Ἰσραήλ, πορνεύεις, ὅμως ας μὴ γίνῃ ἐνοχος ὁ Ἰούδας· καὶ μὴ ἔρχεσθε εἰς Γαλγάλα, μηδὲ ἀναβαίνετε εἰς Βαιθαβέν, μηδὲ ομνύετε, «Ζη Κύριος». Διότι ὁ Ἰσραήλ ἀπεστάτησε ὡς δάμαλις ἀποστατούσα· τώρα ὁ Κύριος θὰ τοὺς βοσκήσῃ ὡς ἀρνίον ἐν ευρυχωρῶν τόπῳ.

Ὁ Ἐφραΐμ ἐνωμένος μετὰ τῶν εἰδώλων· ἄφες αὐτόν.

Το ποτό τοὺς ξίνισε· πορνεύουν ἀκατάπαυστα· οἱ ἄρχοντές της ἀγαποῦν αἰσχροῦς το «Δώσατε». Ὁ άνεμος τὴν ἔδεσε μέσα στις πτέρυγές του, καὶ θὰ καταισχυνοῦν ἐξαιτίας τῶν θυσιῶν τοὺς. Ωσηέ 4:6–19.

Τα απορρίμματα που απομακρύνονται είναι τόσο οι μωρές παρθένοι όσο και οι εσφαλμένες διδασκαλίες με τις οποίες έχουν ενωθεί. Είμαστε ό,τι τρώμε, και αυτές απέρριψαν το μήνυμα του ανατολικού ανέμου, επέλεξαν αντ' αυτού το ψεύδος που επιφέρει κατόπιν αυτού ισχυρή πλάνη, και ενώθηκαν με το παραποιημένο μήνυμά τους περί ειρήνης και ασφάλειας της όψιμης βροχής. Ο νέος οίνος του Ιωήλ αποκόπτεται από το στόμα τους, ακριβώς εκεί όπου ο Ιερεμίας γίνεται στόμα του Θεού.

«Απορρίπτοντας την αλήθεια, οι άνθρωποι απορρίπτουν τον Συγγραφέα της. Καταπατώντας τον νόμο του Θεού, αρνούνται την εξουσία του Νομοθέτη. Είναι εξίσου εύκολο να κατασκευάσει κανείς ένα είδωλο από ψευδείς διδασκαλίες και θεωρίες, όσο και να πλάσει ένα είδωλο από ξύλο ή πέτρα. Παραποιώντας τα γνωρίσματα του Θεού, ο Σατανάς οδηγεί τους

ανθρώπους να Τον συλλάβουν με ψευδή χαρακτήρα. Σε πολλούς, ένα φιλοσοφικό είδωλο ενθρονίζεται στη θέση του Ιεχωβά· ενώ ο ζωντανός Θεός, όπως αποκαλύπτεται στον λόγο Του, στον Χριστό και στα έργα της δημιουργίας, λατρεύεται μόνον από λίγους. Χιλιάδες θεοποιούν τη φύση, ενώ αρνούνται τον Θεό της φύσεως. Αν και με διαφορετική μορφή, η ειδωλολατρία υπάρχει σήμερα στον χριστιανικό κόσμο τόσο αληθινά όσο υπήρχε και στον αρχαίο Ισραήλ κατά τις ημέρες του Ηλία. Ο θεός πολλών κατά δήλωσιν σοφών ανθρώπων, φιλοσόφων, ποιητών, πολιτικών, δημοσιογράφων —ο θεός εκλεπτυσμένων κοσμικών κύκλων, πολλών κολεγίων και πανεπιστημίων, ακόμη και ορισμένων θεολογικών ιδρυμάτων— είναι λίγο καλύτερος από τον Βάαλ, τον θεό-ήλιο της Φοινίκης». Η Μεγάλη Διαμάχη, 583.

Κατά τον διαχωρισμό του γνησίου και του ψευδούς στο όνειρο του Miller, ο άνεμος παρασύρει προς τα έξω τις ψευδείς παρθένες, ενώ ο Κύριος σφραγίζει τη νύμφη Του κατά τη διάρκεια της εσωτερικής δοκιμασίας του ωμέγα της ανοιχτής θυρίδας.

Ίδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ θὰ ἐτοιμάσῃ τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἐξαίφνης θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖον σεις ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, εἰς τὸν ὁποῖον σεις εὐαρεστεῖσθε· ἰδοῦ, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ; καὶ τίς θέλει σταθῆ, ὅταν φανερώνηται; διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτοῦ καὶ ὡς σάπων κναφέως· καὶ θὰ καθίσῃ ὡς ὁ χωνεύων καὶ καθαρῖζων τὸν ἄργυρον· καὶ θὰ καθάρισῃ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευῖ, καὶ θὰ αὐτοὺς ἐκκαθάρισῃ ὡς χρυσὸν καὶ ἄργυρον, διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ἐν δικαιοσύνῃ. Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰουδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ θὰ εἶναι εὐάρεστος εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἡμέραις καὶ ὡς ἐν τοῖς προτέροις ἔτεσιν. Μαλαχίας 3:1–4.

Οι υιοί του Λευί είναι οι υιοί εκείνων των Λευιτών που στάθηκαν πιστοί στη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου επί των ημερών του Ααρών, και κατόπιν πάλι στη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου επί των ημερών του Ιεροβοάμ. Είναι εκείνοι που διέρχονται επιτυχώς τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, η οποία είναι η δοκιμασία με την οποία κρίνεται η αιώνια μοίρα τους, και η δοκιμασία την οποία πρέπει να περάσουν—προτού σφραγισθούμε.

«Ο Κύριος μού έδειξε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματιστεί πριν κλείσει η δοκιμασία· διότι αυτή πρόκειται να αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, μέσω της οποίας θα αποφασιστεί η αιώνια μοίρα τους.

«Αυτή είναι η δοκιμασία που πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού προτού σφραγιστεί. Όσοι απέδειξαν την αφοσίωσή τους προς τον Θεό τηρώντας τον νόμο Του και αρνούμενοι να δεχθούν ένα νόθο σάββατο, θα ταχθούν υπό τη σημαία του Κυρίου Θεού Ιεχωβά και θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που εγκαταλείπουν την αλήθεια ουράνιας προελεύσεως και δέχονται το σαββάτο της Κυριακής, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 976.

Η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου είναι η δοκιμασία που προηγείται της δοκιμασίας του χαράγματος του θηρίου κατά τον νόμο της Κυριακής, και πρέπει να επιτυχώς υπερβληθεί προτού κλείσει η θύρα.

Είναι η δοκιμασία που καθαρίζει τους δικαίους και επίσης χωρίζει τους δικαίους από τους αδίκους. Είναι η δοκιμασία κατά την οποία ο Δανιήλ, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγώ αποδεικνύονται στην όψη ωραιότεροι και σαρκωδέστεροι από εκείνους που έτρωγαν τη βαβυλωνιακή τροφή. Η μία τάξη είχε φάγει τον άρτο του Ουρανού και η άλλη τον άρτο της Βαβυλώνας. Είναι η δοκιμασία του άρτου στη συναγωγή της Καπερναούμ.

Εξωτερικώς, ο καιρός της δοκιμασίας στον οποίο βρισκόμαστε τώρα είναι η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, ο συνδυασμός εκκλησίας και κράτους εντός των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο παράλληλος εσωτερικός καιρός της δοκιμασίας προσδιορίζει μία τάξη παρθένων που εκδηλώνουν την εικόνα της ανθρωπότητας και μία άλλη τάξη παρθένων που εκδηλώνουν την εικόνα της Θεότητας συνδυασμένης με την ανθρωπότητα. Αφού ο Μαλαχίας προσδιορίζει τον καθαρισμό και την εκκάθαρση των Λευιτών, ο Θεός προτείνει μία δοκιμασία.

Και θέλω πλησιάσει πρὸς ἐσᾶς εἰς κρίσιν· καὶ θέλω εἶσθαι ταχὺς μάρτυς ἐναντίον τῶν φαρμακῶν, καὶ ἐναντίον τῶν μοιχῶν, καὶ ἐναντίον τῶν ἐπιορκούντων, καὶ ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες καταδυναστεύουσι τὸν μισθῶν εἰς τὸν μισθὸν αὐτοῦ, τὴν χήραν, καὶ τὸν ὄρφανόν, καὶ ἀποστρέφουσι τὸν ξένον ἀπὸ τοῦ δικαίου αὐτοῦ, καὶ δὲν με φοβοῦνται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Διότι ἐγὼ εἰμι ὁ Κύριος, δὲν μεταβάλλομαι· διὰ τοῦτο ἐσεῖς, υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ, δὲν ἐξωλοθρεύθητε. Μαλαχίας 3:5, 6.

Η πρώτη δοκιμασία είναι να φοβείται κανείς τον Θεό, και η τάξη που απέτυχε στη δοκιμασία του Αγγελιοφόρου της Διαθήκης κατόπιν προσφωνείται με πέντε καταδίκες, μία για καθεμία από τις μωρές παρθένες, οι οποίες αντιστοιχούν στο να είναι ταλαίπωρες, αξιολύπητες, πτωχές, τυφλές, γυμνές· πέντε προφητικά γνωρίσματα για πέντε μωρές παρθένες, τα οποία συνοψίζονται υπό τη φράση «και δεν με φοβείσθε». Αυτοί είναι εκείνοι που απέτυχαν στη θεμελιώδη πρώτη άλφα δοκιμασία. Απέτυχαν επειδή δεν κατανόησαν ότι ο Θεός δεν μεταβάλλεται ποτέ. Αυτοί είναι εκείνοι που απέτυχαν στη θεμελιώδη εξωτερική άλφα δοκιμασία του 2024.

Υπάρχουν διδάγματα που πρέπει να αντληθούν από την ιστορία του παρελθόντος· και η προσοχή εφίσταται σε αυτά, ώστε όλοι να κατανοήσουν ότι ο Θεός ενεργεί τώρα κατά τις ίδιες αρχές σύμφωνα με τις οποίες πάντοτε ενεργούσε. Το χέρι Του διακρίνεται στο έργο Του και ανάμεσα στα έθνη τώρα, ακριβώς όπως διακρινόταν ανέκαθεν, αφότου το ευαγγέλιο κηρύχθηκε για πρώτη φορά στον Αδάμ στην Εδέμ.

«Υπάρχουν περίοδοι που αποτελούν καμπές στην ιστορία των εθνών και της εκκλησίας. Κατά την πρόνοια του Θεού, όταν φθάνουν αυτές οι διάφορες κρίσεις, δίδεται το φως για τον συγκεκριμένο καιρό. Αν αυτό γίνει δεκτό, ακολουθεί πνευματική πρόοδος· αν απορριφθεί, επέρχονται πνευματική παρακμή και ναυάγιο. Ο Κύριος, μέσα στον λόγο Του, έχει αποκαλύψει το επιθετικό έργο του ευαγγελίου, όπως αυτό διεξήχθη στο παρελθόν και όπως θα διεξαχθεί στο μέλλον, έως και την τελική σύγκρουση, όταν σατανικοί παράγοντες θα πραγματοποιήσουν την τελευταία τους θαυμαστή κίνηση». Bible Echo, 26 Αυγούστου 1895.

Οι Λαοδικείς δεν βλέπουν ότι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός μεταχειρίζεται τους ανθρώπους είναι πάντοτε ο ίδιος. Αν το φως, ή το έλαιο, γίνει δεκτό, υπάρχει ευλογία· αν όχι, επέρχεται ναυάγιο.

«Κατά τους περασμένους αιώνες ο Κύριος, ο Θεός του ουρανού, αποκάλυψε τα μυστικά Του στους προφήτες Του. Το παρόν και το μέλλον είναι εξίσου καθαρά ενώπιόν Του. Η φωνή του Θεού αντηχεί διαμέσου των αιώνων, λέγοντας στον άνθρωπο τι πρόκειται να συμβεί. Βασιλείς και άρχοντες λαμβάνουν τη θέση τους στον προσδιορισμένο καιρό τους. Νομίζουν ότι εκπληρώνουν τους δικούς τους σκοπούς, αλλά στην πραγματικότητα εκπληρώνουν τον λόγο που ο Θεός έχει λαλήσει.»

Ο Παύλος δηλώνει ότι τα αρχεία των συναλλαγών του Θεού με την ανθρωπότητα κατά το παρελθόν «εγράφησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησαν». Η ιστορία τοῦ Δανιήλ μᾶς δίδεται πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν. «Τὸ ἀπόρητον τοῦ Κυρίου εἶναι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτόν.» Ὁ Θεὸς τοῦ Δανιήλ ἐξακολουθεῖ νὰ ζῆ καὶ νὰ βασιλεύῃ. Δὲν ἔχει κλείσει τὸν οὐρανὸν ἐναντίον τοῦ λαοῦ του. Ὅπως κατὰ τὴν Ἰουδαϊκὴ ἐποχὴ, ἔτσι καὶ κατὰ τὴν παρούσα ἐποχὴ, ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει τὰ μυστικά του εἰς τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

«Ο ἀπόστολος Πέτρος λέγει: “Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν οὐδὲν καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς εἰς λύχνον φαίνοντα ἐν σκοτεινῷ τόπῳ, εὖσού ἡ ἡμέρα διανύσῃ καὶ ὁ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· γνωρίζοντες τοῦτο πρῶτον, ὅτι πᾶσα προφητεία τῆς Γραφῆς δὲν γίνεται ἰδίᾳ ἐπιλύσεως. Διότι δὲν ἦλθεν ποτέ προφητεία ἐκ θελήματος ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κινούμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.”»

Οἱ ἄπιστοι καὶ ἀσεβεῖς δὲν διακρίνουν τὴ σημασία τῶν σημείων τῶν καιρῶν, ὅπως προαναγγέλλονται στὸν προφητικὸν λόγον. Μέσα στὴν ἀγνοία τους μπορεῖ νὰ ἀρνοῦνται νὰ δεχθῶν τὴν θεόπνευστη καταγραφή. Ὁταν ὁμοσολογούντες Χριστιανοὶ ομιλοῦν περιπαικτικὰ γιὰ τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα που χρησιμοποιεῖ ὁ μέγας ΕΓΩ ΕΙΜΙ γιὰ νὰ γνωστοποιεῖ τοὺς σκοπούς του, ἀποδεικνύουν ὅτι ἀγνοοῦν τόσο τὴν Γραφὴν ὅσο καὶ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Δημιουργὸς γνωρίζει ἀκριβῶς με ποια στοιχεῖα ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει μέσα στὴν ἀνθρώπινη φύση. Γνωρίζει ποια μέσα πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὰ ἐπιθυμητὰ ἀποτελέσματα.

«Ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου ἀποτυγχάνει. Εκείνος που καθιστᾶ στήριγμά του τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, εὐλόγα μπορεῖ νὰ τρέμει· διότι κάποτε θα εἶναι ὡς ναυάγιο. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀλάθητος καὶ μένει στὸν αἰῶνα. Ὁ Χριστὸς δηλώνει: “Ἀληθῶς σας λέγω, ἕως ὅτου παρέλθουν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἓνα γιώτα ἢ μία κεραία δὲν θα παρέλθῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως ὅτου εκπληρωθῶν τὰ πάντα.” Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ θα διαρκέσῃ διὰ μέσου τῶν ἀκατάπαυστων αἰώνων τῆς αἰωνιότητος.» Youth Instructor, 1 Δεκεμβρίου, 1903.

Ὁ Θεὸς οὐδέποτε μεταβάλλεται καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τὴς ἰδίης ἀρχῆς ὅπως πάντοτε ἐπραττε.

«Τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς παρουσιάζει, ἀπὸ ἐποχὴ ἐπὶ ἐποχὴ, μιὰ ἐντυπωσιακὴ ὁμοιότητα ἐν καθῆ μετὰ ἐκείνη μεταρρυθμιστὴ ἢ θρησκευτικὴ κίνημα. Οἱ ἀρχῆς σύμφωνα με τὴς ὁποῖες ὁ Θεὸς συναλλάσσεται με τοὺς ἀνθρώπους παραμένουν πάντοτε οἱ ἰδίης. Τὰ σπουδαῖα κινήματα τοῦ παρόντος ἔχουν τὸ παράλληλό τους ἐν ἐκείνῳ τοῦ παρελθόντος, καὶ ἡ πείρα τῆς ἐκκλησίας κατὰ τοὺς προηγούμενους αἰῶνες περιέχει μαθήματα μεγάλης ἀξίας γιὰ τὸν δικὸν μας καιρὸν.» The Great Controversy, 343.

Τα πρώτα τέσσερα εδάφια του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία προσδιορίζουν τον αγγελιοφόρο που ετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης, καθώς και την εκκαθάριση και τον καθαρισμό των Λευιτών. Έπειτα ο Κύριος απαγγέλλει κρίση κατά της Λαοδικείας, προσδιορίζοντας ότι δεν φοβούνται τον Θεό, πράγμα που σημαίνει ότι απέτυχαν στη θεμελιώδη δοκιμασία του άλφα του τρίτου αγγέλου. Η έλλειψη φόβου τους αντιπροσωπεύει μια εκούσια απόρριψη της γνώσης, και το πλαίσιο της γνώσης που αρνούνται είναι η αποδοχή της ιστορίας του αγγελιοφόρου που ετοιμάζει την οδό και του Θείου Αγγελιοφόρου που ακολουθεί. Όλοι οι προφήτες προσδιορίζουν τις έσχατες ημέρες, και δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να προσδιοριστεί ένα κίβδηλο μεταρρυθμιστικό κίνημα, εάν δεν υπήρχε ένα γνήσιο.

«Αλλ' ο Σατανάς δεν έμενε αδρανής. Τώρα επιχειρήσε εκείνο που έχει επιχειρήσει σε κάθε άλλη μεταρρυθμιστική κίνηση — να εξαπατήσει και να καταστρέψει τον λαό, επιβάλλοντάς του ένα πλαστό υποκατάστατο αντί του αληθινού έργου. Όπως υπήρξαν ψευδόχριστοι κατά τον πρώτο αιώνα της χριστιανικής εκκλησίας, έτσι αναδείχθηκαν και ψευδοπροφήτες κατά τον δέκατο έκτο αιώνα.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 186.

Το πλαίσιο των πρώτων έξι εδαφίων του Μαλαχία 3 είναι ο καθαρισμός και η εξαγνιστική purification των Λευιτών του μεταρρυθμιστικού κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Το μέλλον της Αμερικής είναι είτε ακριβώς εκείνο το κίνημα είτε ένα από τα πολλά απομιμήματα. Τότε ο Μαλαχίας δηλώνει:

Από των ημερών ακόμη των πατέρων σας απεμακρύνθητε από τα διατάγματά μου και δεν τα εφυλάξατε. Επιστρέψατε προς εμέ, και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Μαλαχίας 3:7.

Η προοδευτική αποστασία κατά τη διάρκεια των τεσσάρων γενεών αποτελεί την εισαγωγή και το πλαίσιο του βιβλίου του Ιωήλ, και ο Μαλαχίας εδώ προσδιορίζει την ίδια αυτή προοδευτική αποστασία όταν λέγει: «ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν πατέρων ὑμῶν ἐξεκλίνατε». Από το 1863, τις ημέρες των πατέρων της πρώτης γενεάς της αποστασίας, απομακρύνονταν ολοένα και περισσότερο από τον Θεό. Η εξαγγελία εναντίον της αδιάκοπης αμαρτίας τους μετριάζεται από τη Λαοδικεακή κλήση, η οποία, με πένθιμους τόνους, υπόσχεται ότι, εάν μόνο επέστρεφαν, ο Θεός θα επέστρεφε προς αυτούς.

Ἀλλὰ εἶπατε, Εἰς τί νὰ ἐπιστρέψωμεν; Μὴ θὰ κλέψῃ ἄνθρωπος τὸν Θεόν; ὅμως σεῖς με ἐκλέψατε. Ἀλλὰ λέγετε, Εἰς τί σὲ ἐκλέψαμεν; Εἰς τὰς δεκάτας καὶ τὰς προσφορὰς. Εἴσθε κατηραμένοι με κατάραν· διότι με ἐκλέψατε, αὐτὸ ὅλον τὸ ἔθνος.

Φέρετε ὅλα τα δέκατα εἰς τὴν ἀποθήκην, διὰ νὰ ὑπάρχει τροφή ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ δοκιμάσατέ με τώρα εἰς τούτο, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, εἴαν δὲν σας ἀνοίξω τα παράθυρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχέω εἰς εσὰς εὐλογίαν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχει τόπος ἀρκετός διὰ νὰ τὴ δεχθῆ.

Καὶ ἐγὼ θὰ ἐπιτιμήσω τὸν καταβροχθιστὴν χάριν ὑμῶν, καὶ δὲν θὰ φθείρῃ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς σας· οὐδὲ ἡ ἄμπελός σας θὰ ρίπτῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς πρὸ τοῦ καιροῦ ἐν τῷ ἄγρῳ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Καὶ πάντα τὰ ἔθνη θὰ σᾶς μακαρίζουν· διότι θὰ εἴσθε γῆ ἐπιθυμητή, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Μαλαχίας 3:5–12.

Η άλφα θεμελιώδης εξωτερική δοκιμασία του 2024 ακολουθείται από την ακρογωνιαία εσωτερική δοκιμασία του 2026. Αυτή η ακρογωνιαία δοκιμασία λαμβάνει χώρα όταν ανοίγουν τα παράθυρα του ουρανού, και τρία σημεία όπου αυτά τα ανοιχτά παράθυρα προσδιορίζονται στο πλαίσιο της θριαμβεύουσας εκκλησίας είναι το Μαλαχίας τρία, το όνειρο του Miller και η Αποκάλυψη δεκαεννέα. Ο Μαλαχίας είναι το άλφα, το όνειρο του Miller είναι το μέσον και η Αποκάλυψη είναι το ωμέγα. Η δοκιμασία απεικονίζεται από τον Χριστό, ως τον άνθρωπο με τη βούρτσα για το χρώμα, που ρίχνει τα κοσμήματα μέσα στο κιβώτιο. Αυτά τα κοσμήματα είναι τόσο αλήθειες τελείως διατεταγμένες κατά τη σειρά τους, όσο και το υπόλοιπο. Η αποθήκη είναι ο τόπος όπου η τροφή συγκεντρώνεται και διανέμεται. Όπως και με τη δοκιμασία του μάννα, τη δοκιμασία της Καπερναούμ και του Άρτου του Ουρανού —η «τροφή» είναι το θέμα.

Το «κρέας» είναι έλαιο στην παραβολή των παρθένων, και αντιπροσωπεύει τον χαρακτήρα, το Άγιο Πνεύμα και το προφητικό μήνυμα που φέρει το Άγιο Πνεύμα στις καρδιές και στις διάνοιες εκείνων που αναπτύσσουν τον χαρακτήρα του Χριστού. Το «κρέας» είναι ο «νέος οίνος» του Ιωήλ, ο οποίος αποκόπτεται από τους μέθυσους του Εφραΐμ. Για να περάσεις την εσωτερική δοκιμασία του ακρογωνιαίου λίθου του ναού του δεύτερου αγγέλου, πρέπει να έχεις περάσει την εξωτερική πρώτη θεμελιώδη δοκιμασία άλφα. Εάν δεν έχεις αποδεχθεί το θεμέλιο, δεν μπορείς να είσαι μέρος του ναού που ανυψώνεται επάνω στο θεμέλιο· αλλά, εάν δεν ανήκεις στον αριθμό εκείνων που πέρασαν εκείνη τη θεμελιώδη δοκιμασία, θα οικοδομήσεις τον πνευματικό πλαστό οίκο σου επάνω στην άμμο. Ο Ιωάννης αποκαλεί εκείνον τον πλαστό πνευματικό οίκο «τη συναγωγή του Σατανά» και ο Ιερεμίας «τη σύναξη των εμπαικτών».

Φέρετε όλα τα δέκατα και τας προσφοράς εις την αποθήκην είναι η εσωτερική δοκιμασία όπου αποτυπώνεται η σφραγίς. Ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης έρριψε τον εναπομείναντα λαόν του Θεού εις το διευρυμένο φέρετρον, και πράττοντας τούτο εικονογραφούσε το έργον του να φέρωνται όλα τα δέκατα εις την αποθήκην. Οι Λευίται είναι η προσφορά η οποία ανυψούται όταν Εκείνος εκχέει ευλογίαν από τα παράθυρα του ουρανού. Τα κοσμήματα του ανθρώπου με τη βούρτσα της σκόνης είναι ο εναπομείνας λαός Του, και εις το έκτον κεφάλαιον του Ησαΐου εκείνοι οι εναπομείναντες άνθρωποι ταυτοποιούνται ως δέκατον.

Και είπα, Κύριε, έως πότε; Και εκείνος απεκρίθη: Έως ότου αι πόλεις ερημωθώσιν, ώστε να μη υπάρχει κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχει άνθρωπος, και η γη καταστεί παντελώς έρημος, και ο Κύριος απομακρύνη τους ανθρώπους εις μακράν, και υπάρξη μεγάλη εγκατάλειψις εν μέσω της γης. Πλην όμως, εν αυτή θέλει υπάρχει ακόμη το δέκατον, και θέλει επιστρέψει, και θέλει καταφαγωθή· ως τερέβινθος και ως δρυς, των οποίων η ουσία μένει εν αυτοίς, όταν ρίπτωσι τα φύλλα αυτών· ούτω το άγιον σπέρμα θέλει είσθαι η ουσία αυτής. Ησαΐας 6:11–13.

Ο Κύριος προσδιορίζει το ερώτημα του «έως πότε» σε πολλαπλές μαρτυρίες ως δείχνον προς τον νόμο της Κυριακής, και στο τρίτο εδάφιο του Ησαΐα 6 οι άγγελοι αναγγέλλουν: «Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος των δυνάμεων· πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης αυτού.» Η αδελφή White συνδέει αυτό με τον ισχυρό άγγελο της Αποκάλυψης 18.

«Καθώς αυτοί [οι άγγελοι] βλέπουν το μέλλον, όταν ολόκληρη η γη θα πληρωθεί με τη δόξα Του, ο θριαμβευτικός ύμνος αίνου αντηχεί από τον έναν προς τον άλλον με μελωδική

παλμωδία: “Άγιος, άγιος, άγιος, είναι ο Κύριος των Δυνάμεων.” Είναι πλήρως ικανοποιημένοι να δοξάζουν τον Θεό· και στην παρουσία Του, κάτω από το χαμόγελο της επιδοκμασίας Του, δεν επιθυμούν τίποτε περισσότερο. Στο να φέρουν την εικόνα Του, στο να επιτελούν την υπηρεσία Του και να Τον λατρεύουν, η ύψιστη φιλοδοξία τους εκπληρώνεται πλήρως.»
Review and Herald, December 22, 1896.

Το έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα προσδιορίζει την 11η Σεπτεμβρίου, όταν η γη εφωτίσθη από τη δόξα της πρώτης φωνής των δύο φωνών του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Όταν ο Ησαΐας ρώτησε «έως πότε», η ιστορία του κεφαλαίου προσδιορίζεται ως η περίοδος από την 11η Σεπτεμβρίου μέχρι τον νόμο της Κυριακής, όπου καταφθάνει η δεύτερη φωνή. Ο Ησαΐας μάς πληροφορεί ότι κατά τον νόμο της Κυριακής θα υπάρχει ένα υπόλοιπο—το οποίο είναι ένα δέκατο. Το υπόλοιπο έχει ουσία εντός αυτού—έλαιο στα αγγεία του.

Αλλ’ ακόμη θα υπάρχει μέσα σ’ αυτήν ένα δέκατο [δεκάτη], και αυτό θα επιστρέψει και θα καταφαγωθεί· όπως η τερέβινθος και όπως η δρυς, των οποίων η ουσία παραμένει μέσα τους όταν ρίχνουν τα φύλλα τους, έτσι το άγιον σπέρμα θα είναι η ουσία αυτής. Ησαΐας 6:13.

Το «δέκατο» είναι εκείνοι που έχουν «επιστρέψει» σε ανταπόκριση τόσο στο κάλεσμα του Μαλαχία όσο και στο κάλεσμα του Ιερεμίας να επιστρέψουν. Είναι δένδρα της ανθρωπότητας, ενωμένα με τη Θεότητα (ο άγιος σπόρος). Θα καταφαγωθούν, διότι δεν είναι μόνον οι αγγελιαφόροι, αλλά είναι και το λάβαρο των πεντηκοστιανών κυματιστών άρτων· είναι το μήνυμα το οποίο τα Έθνη θα φάγουν.

Διά τούτο ούτως λέγει ο Κύριος· Έάν επιστρέψης, τότε θέλω σε έπαναφέρει, και θέλεις σταθή ενώπιόν μου· και εάν έξαγάγης τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ εὐτελοῦς, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ θέλουσιν επιστρέψει πρὸς σέ, σὺ δὲ μὴ επιστρέψης πρὸς αὐτούς. Ίερεμίας 15:19.

Ο Ιερεμίας αντιπροσωπεύει εκείνους που έφαγαν το μήνυμα που βρισκόταν στο χέρι του αγγέλου, το οποίο ήταν η άλφα και θεμελιώδης δοκιμασία που αντιπροσωπεύεται από την 11η Αυγούστου 1840, το 1888 και την 11η Σεπτεμβρίου, διότι λέγει ότι βρήκε τους λόγους και τους έφαγε.

Εὐρέθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ κατέφαγον αὐτούς· καὶ ὁ λόγος σου ἐγένετό μοι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις τῆς καρδίας μου· διότι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ’ ἐμέ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων. Ίερεμίας 15:16.

Ο Ιερεμίας καλείται με το όνομα του Θεού όταν έφαγε το μικρό βιβλίο που ήταν στο χέρι του αγγέλου, και το μήνυμα εκείνο προκάλεσε χαρά και αγαλλίαση, σε αντίθεση προς την ντροπή. Όταν το όνομα του Θεού δίδεται στον Ιερεμίας, αυτός αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι είναι Φιλαδελφείς.

Τον νικῶντα θὰ κάμω στῦλο στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ δὲν θὰ ἐξέλθῃ πλέον ἔξω· καὶ θὰ γράψω ἐπάνω του τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλήμ, ἢ ὅποια καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὸν Θεὸ μου· καὶ θὰ γράψω ἐπάνω του τὸ νέον μου ὄνομα. Ἀποκάλυψις 3:12.

Ο Ιερεμίας έφαγε το μήνυμα της 11ης Σεπτεμβρίου και υπέστη την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020.

Δεν εκάθισα εις σύναξιν εμπαικτών, ουδέ ηυφράνθην· εκάθισα μόνος εξαιτίας της χειρός σου· διότι με εγέμισας αγανάκτησιν. Διατί είναι διαπαντός ο πόνος μου, και η πληγή μου ανίατος, η οποία αρνείται να ιατρευθή; Θέλεις είσθαι εις εμέ όλως ως ψεύστης και ως ύδατα που εκλείπουν; Ιερεμίας 15:17, 18.

Η «σύναξις τῶν εμπαικτῶν» τοῦ Ἰερεμίας εἶναι ἡ «συναγωγή τοῦ Σατανᾶ» τῆς Φιλαδελφείας και τῆς Σμύρνης, οἵτινες λέγουσιν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, και δὲν εἶναι. Ὁ Ἰερεμίας δὲν ἐχάρη, διότι τὸ μήνυμα ποῦ εἶχε κηρύξει ἦταν ψευδὲς μήνυμα, ποῦ παρήγαγε μόνον αἰσχύνη και οὐχὶ χαρά. Τὸ «ἀέναον τραῦμα ποῦ ἀρνοῦνταν νὰ θεραπευθῆ» τοῦ Ἰερεμίας ἦταν αἱ τρεῖς και ἡμισυ ἡμέραι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ σύναξις τῶν εμπαικτῶν ἐχάρη, ἐνῶ ὁ Ἰερεμίας, ὁ Μωυσῆς και ὁ Ἥλιος ἦσαν νεκροὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ποῦ διήρχετο διὰ τῆς κοιλάδος τῶν νεκρῶν ξηρῶν ὀστέων. Ἐν μέσῳ ἐκείνης τῆς περιόδου ἀμφιβολίας και ἀβεβαιότητος, ὁ Κύριος ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἰερεμίας νὰ ἐπιστρέψῃ.

Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, τότε θέλω σε ἐπαναφέρει, και θέλεις σταθῆ ἐνώπιόν μου· και ἐὰν ἀποχωρίσῃς τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ εὐτελοῦς, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ, σὺ δὲ μὴ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς. Καὶ θέλω σε καταστήσει εις τὸν λαὸν τοῦτον χάλκινον τετειχισμένον τείχος· και θέλουσι πολεμήσει ἐναντίον σου, ἀλλ' οὐ θέλουσιν ὑπερισχύσει κατὰ σοῦ· διότι ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ διὰ νὰ σε σώζω και νὰ σε ἐλευθερώσω, λέγει Κύριος. Καὶ θέλω σε ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς πονηρῶν, και θέλω σε λυτρώσει ἐκ χειρὸς φοβερῶν. Ἰερεμίας 15:19–21.

Εἰάν ὁ Ἰερεμίας ἐπιστρέψῃ, ὁ Θεὸς θα τον καταστήσει στράτευμα, παρασταθὲν ὡς χάλκινον τείχος, ἐναντίον του οὐοίου θα πολεμήσουν τόσο οἱ «πονηροὶ» ὅσο και οἱ «φοβεροὶ», ἀλλὰ δὲν θα ὑπερισχύσουν. Αὐτὸ εἶναι τὸ στράτευμα των λευκῶν ἵπων με ἱππεῖς ἐνδεδυμένους στολές ἀπὸ λευκὸ λινό. Τὸ στράτευμα ἐκεῖνο, ἡ τὸ χάλκινον τείχος, ἀνυψῶνεται ὅταν ὁ Ἰερεμίας ἐπιστρέφῃ· εἰάν και ὅταν διαχωρίσει τὸ πολῦτιμο ἀπὸ τὸ εὐτελές. Στο τριακοστὸ ἔβδομο κεφάλαιο του Ἰεζεκιήλ, τὸ στράτευμα που, κατὰ την Ἀδελφὴ Γουάιτ, εἶναι ὁ λαὸς του υπολοίπου του Θεοῦ, ὀρθῶνεται ὅταν ἐκεῖνοι ἔχουν ἐπιστρέψῃ. Τὸ ὑπόλοιπο ἐπιστρέφῃ και κατόπιν ὀρθῶνεται ὡς ἰσχυρὸ στράτευμα, ὅταν διαχωρίζουν τὸ πολῦτιμο ἀπὸ τὸ εὐτελές και τότε γίνονται τὸ στόμα του Θεοῦ. Πρέπει να ὀρθοτομῶν τον λόγο της ἀληθείας, διαχωρίζοντας τὸ ἀχυρο ἀπὸ τον σίτο, διότι χρησιμοποιοῦν τους ἴδιους κανόνες που υιοθέτησε ὁ πατέρας τους, ὁ οὐοίος ἦταν μυλωνάς και εἰδικευόταν στην παρασκευὴ του ἀριστου ἀρτου. Εἰάν διαχωρίσουν τὸ πολῦτιμο ἀπὸ τὸ εὐτελές, την ἀλήθεια ἀπὸ την πλάνη, θα εἶναι ὁ φύλακας του Θεοῦ ὅταν ὁ Θεὸς διαχωρίσει τους πονηροὺς και τους σοφοὺς.

Ὁ Ἰερεμίας ἀποκρίθηκε στο κάλεσμα της ἐπιστροφῆς τὸ 2023· κατόπιν, τὸ 2024, ἀπογοητεύθηκε, καθώς μια μεγάλη ομάδα ἀποσχίσθηκε κατὰ τὴ θεμελιώδη δοκιμασία της Ρώμης, ἡ οὐοία ἐγκαθιδρύει τὸ ὄραμα. Ὁ Ἰερεμίας ὀρθῶς διέκρινε τὸ τίμιον ἀπὸ τὸ εὐτελές, την ἀλήθεια ἀπὸ την πλάνη, και συνέχισε ἕως τὴν ἐσωτερικὴ δοκιμασία του ὠμέγα, κατὰ τὸ ἀνοίγμα των παραθύρων του ουρανοῦ. Ὅταν ἀνοίγουν οἱ ουρανοί, ἡ θριαμβεύουσα ἐκκλησία ἔχει ετοιμάσει τον εαυτὸ της. Πέρασε τὴ θεμελιώδη ἐξωτερικὴ δοκιμασία του ἀλφα· ἔπειτα πέρασε τὴν ἐσωτερικὴ δοκιμασία του ὠμέγα των παραθύρων του ουρανοῦ. Εἴτε περνά και γίνεται μέρος του στρατεύματος του Θεοῦ, εἴτε ἐκτινάσσεται ἐξῶ ἀπὸ τα παράθυρα ἀπὸ τον ἀνεμο. Ἐκβάλλεται σε ἕνα μεγάλο πεδίο, ὀπως ὁ Σεβνὰ στο Ἡσαῖας εἴκοσι δύο, ἡ ρίπτεται στο κιβώτιο. Εἴτε ρίπτεται στο κιβώτιο εἴτε

εκβάλλεται από τον ναό, όπως ο Νεεμίας εξέβαλε τον Τωβία ή ο Χριστός εξέβαλε τους αργυραμοιβούς. Όταν ο άνθρωπος με τη βούρτσα του χόματος ρίπτει τα κοσμήματα στο κιβώτιο, το κιβώτιο είναι είτε ο Λόγος του Θεού μέσα σε ένα νέο πλαίσιο αλήθειας είτε ο ναός του Θεού, αμφότερα δε είναι σύμβολα του Χριστού, και ο Χριστός δεν πρέπει να διαιρείται.

Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου ἐβαπτίσθητε; Α΄ Κορινθίους 1:13.

Ο Χριστός δεν είναι χωρισμένος από τον Παύλο. Η θεότητα δεν ήταν χωρισμένη από την ανθρωπότητα του Παύλου. Όταν ο Παύλος, ως άνθρωπος, βάπτιζε στο όνομα της Θεότητας, δεν υπήρχε καμία διαίρεση, διότι ο ανθρώπινος αγγελιοφόρος είναι ενωμένος με το θείο μήνυμα. Ο Παύλος ήταν προσκολλημένος στη Θεότητα, καθώς βεβαίως ο Εφραΐμ ήταν προσκολλημένος στα είδωλά του.

Εκείνοι στο όνειρο του Μίλλερ που ρίπτονται μέσα στον ναό (κιβώτιο), είναι τα δέκατα του Μαλαχία τρία, τα οποία πρέπει να φέρονται στην αποθήκη, όπου η τροφή φυλάσσεται και διανέμεται. Η αποθήκη εκείνη είναι ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ή, όπως δήλωσε ο Πέτρος, «οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον». Το κιβώτιο είναι ο πνευματικός οίκος και τα κοσμήματα είναι το ιεράτευμα. Για τον λόγο αυτό το όνειρο του Μίλλερ καταγράφεται στη σελίδα «81», σύμβολο του Θείου Αρχιερέως σε συνδυασμό με ογδόντα ανθρώπινους ιερείς.

Στο όνειρο του Μίλλερ, ο άνδρας με τη βούρτσα της σκόνης απεικονίζει την προσκόμιση των κοσμημάτων (τα οποία είναι τα δέκατα του Ησαΐα και οι προσφορές του Μαλαχία), όταν Εκείνος ρίχνει τα κοσμήματα μέσα στον ναό, ο οποίος είναι η αποθήκη, η οποία είναι η λάρνακα. Συχνά εμπλέκονται δύο ερωτήματα σε σχέση με τον δεύτερο άγγελο, και η δοκιμασία του ωμέγα είναι ο δεύτερος άγγελος σε σχέση με τη δοκιμασία του άλφα και την τρίτη λυδία λίθο. Η κλήση είναι να επιστρέψουν, και η επιστροφή αποδεικνύεται με το να φέρουν όλα τα δέκατα και τις προσφορές στην αποθήκη, ώστε να υπάρχει τροφή στον οίκο Του. Τα δύο ερωτήματα εδώ είναι: τι είναι η «τροφή»; και τι είναι η «αποθήκη»;

Το αν τα πετράδια είναι οι αγγελιοφόροι, ή αν τα πετράδια είναι το μήνυμα, καθορίζει το πώς απαντώνται εκείνα τα δύο ερωτήματα. Αν πρόκειται για τους αγγελιοφόρους, τότε αυτοί είναι το δέκατο που αποτελεί τον ναό, ο οποίος ανεγείρεται πάντοτε στο δεύτερο βήμα. Αν πρόκειται για το μήνυμα, είναι το μήνυμα της Μεσονύκτιας Κραυγής που φέρεται στην τελειότητα ως ο ακρογωνιαίος λίθος του ναού και της ενδυνάμωσης του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου.

Καὶ εἶπεν· Ἐνεκεν τούτου θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οἱ δύο θέλουσιν εἶσθαι σάρκα μίαν; ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ σάρκα μία. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴ χωρίζετω. Ματθαῖος 19:5, 6.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Στράφηκα και πάλι στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να προετοιμάσει την οδό του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού. Η

εναντίωσή τους στο μήνυμα που προανήγγελλε την έλευσή Του τούς έθεσε σε θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν τις ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν και να σταυρώσουν τον Χριστό. Με αυτόν τον τρόπο έθεσαν τους εαυτούς τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θα τους δίδασκε την οδό προς το ουράνιο αγιαστήριο. Το σχίσιμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι ιουδαϊκές θυσίες και τελετές δεν θα γίνονταν πλέον δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει αποδεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, έστρεψε τη διάνοια των μαθητών από το επίγειο αγιαστήριο στο ουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα, για να εκχύσει επάνω στους μαθητές Του τα οφέλη της εξιλέωσής Του. Αλλά οι Ιουδαίοι έμειναν σε πλήρες σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας, και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις ανώφελες θυσίες και προσφορές τους. Το ουράνιο αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επιγείου, όμως εκείνοι δεν είχαν καμία γνώση της μεταβολής. Γι' αυτό δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια.

«Πολλοί ατενίζουν με φρίκη την πορεία των Ιουδαίων, καθώς απέρριψαν και σταύρωσαν τον Χριστό· και καθώς διαβάζουν την ιστορία της αισχρής κακομεταχειρίσεώς Του, νομίζουν ότι Τον αγαπούν και ότι δεν θα Τον είχαν αρνηθεί όπως ο Πέτρος, ούτε θα Τον είχαν σταυρώσει όπως οι Ιουδαίοι. Αλλά ο Θεός, ο οποίος ερευνά τις καρδιές όλων, έφερε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη προς τον Ιησού, την οποία ομολογούσαν ότι αισθάνονταν. Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την υποδοχή του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου. Πολλοί όμως, οι οποίοι ομολογούσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού και οι οποίοι έχυναν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, χλεύασαν το αγαθό άγγελμα της ελεύσεώς Του. Αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, το κήρυξαν πλάνη. Μίσησαν εκείνους που αγαπούσαν την επιφάνειά Του και τους απέκλεισαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία επρόκειτο να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν διά της πίστεως μαζί με τον Ιησού στα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Και, απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο συσκοτίσει τη νόησή τους, ώστε δεν μπορούν να δουν κανένα φως στο άγγελμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα άγια των αγίων. Είδα ότι, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα άγια των αγίων και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, οι οποίοι προσέφεραν τις ανώφελες θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις ανώφελες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευαρεστημένος από την απάτη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και κατευθύνει προς τον εαυτό του τη διάνοια αυτών των κατ' επίφασιν χριστιανών, ενεργώντας με τη δύναμή του, με τα σημεία του και με τερατουργίες ψεύδους, για να τους στερεώσει στην παγίδα του.» Early Writings, 259–261.